

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/50/2019
Identifikačné číslo spisu: 1315204603
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1315204603.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, IČO: 00 603 481, proti žalovanému: MODIFIN Facility s. r. o., so sídlom Domkárska 12, Bratislava, IČO: 48 004 421, zastúpenému JUDr. Martinom Bajuzíkom, advokátom, so sídlom Krasovského 13, Bratislava, o zaplatenie 33.817,80 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 42Cb/31/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. októbra 2018, č. k. 2Cob/15/2018-111, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a.
- II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Rozsudkom z 9. októbra 2018, sp. zn. 2Cob/15/2018, Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „odvolací súd“) potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) z 29. júna 2017, č. k. 42Cb/31/2017-41, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 33.817,80 eura. Odvolací súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 273 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej tiež „C. s. p.“). Z obsahu spisu mal za preukázané, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 42Cb/31/2017-31 z 10. apríla 2017 vyzval žalovaného aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu 7. februára 2017, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a k uplatneniu nároku v celom rozsahu, pričom žalovaného zároveň poučil o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Predmetné uznesenie bolo žalovanému doručené v zmysle ust. § 111 ods. 3 C. s. p. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bolo uznesenie doručované na adresu jeho sídla, ktorú má ako adresu uvedenú v obchodnom registri. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že predmetné uznesenie spolu s poučením bolo žalovanému riadne doručené aj keď sa o ňom nedozvedel. Vzhľadom k

tomu, že boli naplnené predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie neboli porušené procesné práva žalovaného a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd tento rozsudok (spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil žalobca v zmysle § 431 v spojení s § 420 písm. f/ C. s. p., keďže súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie z 10. apríla 2017, č. k. 42Cb/31/2017-31, spolu so žalobou mu nebolo nikdy riadne doručované a ani doručené, týmito listinami nedisponuje, nepozná ich obsah a do dňa doručenia rozsudku súdu prvej inštancie o nich nemal vedomosť. Zároveň poukázal na to, že predmetné uznesenie malo byť doručované prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., na adresu jeho sídla v Obchodnom registri, nikdy však neobdržal žiadne oznámenie o uložení zásielky na pošte pričom zdôraznil, že všetky listiny zasielané na adresu jeho sídla vždy riadne preberal a preberá. Dovolateľ ďalej uviedol, že mu nie je celkom zrejmé, z akého dôvodu mu súd prvej inštancie nedoručoval všetky listiny prostredníctvom elektronickej schránky, keďže túto možnosť mal. Žalovaný mal za to, že aj v prípade, ak by mal súd prvej inštancie splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, bol povinný skúmať, či žalobcom tvrdený skutkový stav je nesporný a zároveň bol povinný prihliadnúť na všetky skutočnosti, na ktoré zo zákona mal prihliadnúť. Dovolateľ tiež vyjadril presvedčenie, že súd prvej inštancie nemal vydať rozsudok pre zmeškanie, keďže z praxe je jednoznačne zrejmé, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní predstavuje náročnú právnu oblasť, ktorá si vyžaduje nielen dôkladné dokazovanie, ale aj náročné zhodnotenie skutkového stavu veci, k čomu však zo strany súdu prvej inštancie nedošlo.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že toto dovolanie považuje za neprípustné a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol, resp. zamietol. Podľa názoru žalobcu boli v predmetnej veci splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie a preto považoval dovolanie žalovaného za nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas (§ 427 C. s. p.) riadne zastúpený dovolateľ (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Z obsahu dovolania žalovaného je zrejmé, že prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K porušeniu práv dovolateľa malo dôjsť tým, že odvolací (ako aj prvoinštančný) súd nesprávne vyhodnotil splnenie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného pred nariadením pojednávania podľa § 273 C. s. p.

7. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. dovolanie je prípustné voči rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí výlučne do právomoci odvolacieho súdu (viď k tomu napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 1. augusta 2017, sp. zn. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd, bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach Civilného sporového poriadku (obdobne aj uznesenie Ústavného súdu SR z 31. augusta 2017, sp. zn. I. ÚS 438/2017).

8. Vychádzajúc z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa mohol dovolací súd

zaoberať dovolaním, musia byť splnené predpoklady prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovení § 420 alebo § 421 C. s. p. a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. okrem iného, aby dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p. Ak dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky prípustnosti dovolania je pritom zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08). Za predpokladu, že by najvyšší súd - bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa - pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu druhej sporovej strany.

9. Prípustnosť dovolania v danej veci bola žalovaným vyvodzovaná ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p.

10. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania primárnym pre dovolací súd bolo posúdenie, či dovolateľ splnil podmienky prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. Dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí.

11. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo.

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ C. s. p., sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

15. Z obsahu dovolania žalovaného vyplýva, že základom jeho argumentácie vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. bolo tvrdenie, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo vzťahu k dovolaním napadnutému rozsudku odvolacieho súdu v dovolaní uviedol, že procesný postup odvolacieho súdu bol nesprávny; potvrdením skutočnosti, že podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 C. s. p. boli dané, odvolací súd zabránil, aby dovolateľova vec bola riadne prejednaná a rozhodnutá.

16. Podľa § 273 C. s. p., súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137

písm. a/ rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak:

- a/ uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
- b/ v uznesení podľa písmena a/ poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
- c/ doručil uznesenie podľa písmena a/ žalovanému do vlastných rúk.

17. Podľa § 167 C. s. p., ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk. (ods. 1). Spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. (ods. 2)

18. Podľa § 106 ods. 1 písm. b/ C. s. p., ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

19. Podľa § 111 ods. 3 C. s. p., ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

20. Vo všeobecnosti predstavuje rozsudok pre zmeškanie podľa § 273 C. s. p. osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý je dôsledkom procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti strany konania. Vyjadrenie k žalobe predstavuje právo, ale aj základnú povinnosť tvrdenia žalovaného v konaní, pričom absencia vyjadrenia - povinnosti tvrdenia žalovaného, predstavuje porušenie zákonom vyžadovanej súčinnosti súdu a strán konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelym), ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu práv strany vyžadujúcej, aby aj strana civilného procesu sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv (pozri uznesenie Ústavného súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 25/2013).

21. Z citovaných ustanovení vyplývajú predpoklady pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 273 C. s. p., ktorými sú: riadne doručenie žaloby (o splnení povinnosti podľa § 137 písm. a/ C. s. p.) žalovanému do vlastných rúk spolu s uznesením, v ktorom súd žalovanému uložil povinnosť v určenej lehote písomne sa vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a zároveň ho poučil o tom, že v prípade, ak sa v určenej lehote k žalobe nevyjadrí, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, pričom žalovaný sa v súdom určenej lehote k žalobe bez vážneho dôvodu nevyjadril. Osobitosťou rozsudku pre zmeškanie žalovaného pred nariadením pojednávania podľa § 273 C. s. p. je, že na rozdiel od rozsudku pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní podľa § 274 C. s. p. (kedy súd po kumulatívnom splnení podmienok uvedených v tomto ustanovení a na základe procesnej iniciatívy žalobcu kontumačný rozsudok vydá vždy), má súd možnosť úvahy, či kontumačný rozsudok vydá alebo bude v konaní pokračovať.

22. V predloženej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 33.817,80 eura titulom zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie uznesením z 10. apríla 2017, č. k. 42Cb/31/2017-31, vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu 7. februára

2017, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie obsahuje aj poučenie, že v prípade, ak žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalobu spolu s uvedeným uznesením súd prvej inštancie doručoval žalovanému na adresu: Domkárska 12, 821 05 Bratislava, avšak uvedená zásielka sa vrátila súdu späť ako „neprevzatá v odbernej lehote“ (č. l. 33 spisu). V spise (na č. l. 36) sa tiež nachádza záznam o neúspešnom pokuse o doručenie do elektronickej schránky žalovaného z ktorého vyplýva, že „do schránky ico://sk/48004421 NIE JE možné doručovať“. Keďže žalovaný bez vážneho dôvodu nesplnil povinnosť uloženú uznesením vydaným podľa § 167 ods. 1 a 2 C. s. p., súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 C. s. p. Dovolací súd zhodne so súdom prvej inštancie a odvolacím súdom vyhodnotil, že všetky podmienky vyžadované zákonnou úpravou pre vydanie kontumačného rozsudku boli splnené.

23. Pokiaľ žalovaný namietal, že uznesenie súdu prvej inštancie z 10. apríla 2017, č. k. 42Cb/31/2017-31, spolu so žalobou mu nebolo nikdy riadne doručované a ani doručené, resp., že nikdy neobdržal žiadne oznámenie o uložení zásielky na pošte, dovolací súd poukazuje na ust. § 111 ods. 1 C. s. p. v zmysle ktorého doručenia vrátane súdu osvedčuje čas a spôsob doručenia. Za predpokladu, že doručenia obsahuje zákonom požadované náležitosti, potvrdzuje pravdivosť toho, čo je v nej osvedčené dovtedy, kým nie je preukázaný opak. V danom prípade doručenia založená v spise (č. l. 33) potvrdzuje, že sa poštou uskutočňovalo doručovanie uznesenia súdu prvej inštancie spolu so žalobou žalovanému. Z údajov vyznačených na doručení vyplýva, že prvý (neúspešný) pokus pošty o doručenie zásielky sa uskutočnil 17. mája 2017, tento (rovnako neúspešný) pokus bol zopakovaný 18. mája 2017. Z doručenia ďalej vyplýva, že zásielka bola 18. mája 2017 uložená na pošte, v odbernej lehote nebola však prevzatá, poštou bola preto vrátená 6. júna 2017; súdu prvej inštancie bola doručená 7. júna 2017. Žalovaný v konaní ničím relevantným nepreukázal opak toho, čo vyplýva z doručenia. Obsah spisu v tomto smere teda nenasvedčuje tomu, že by predmetné doručovanie nezodpovedalo zákonu. K námietke dovolateľa, že neobdržal oznámenie o uložení zásielky na pošte najvyšší súd poukazuje na uznesenie z 10. januára 2018, sp. zn. 3Cdo/204/2017, v ktorom najvyšší súd dospel k záveru, že „pokiaľ doručovanie prebehlo v súlade so zákonom, je prípadné následné neoprávnené konanie tretej osoby (napríklad odcudzenie do schránky vhozeného oznámenia pošty) z hľadiska právnych účinkov doručenia irelevantné.“ Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie neúspešne doručoval zásielku do elektronickej schránky žalovaného, a rovnako sa súdu nepodarilo doručiť písomnosti ani na adresu sídla, ktorú mal žalovaný zapísanú v obchodnom registri, nastala v danom prípade fikcia doručenia podľa § 111 ods. 3 C. s. p., a to aj napriek tomu, že sa o tom žalovaný nedozvedel.

24. Z dôvodov vyššie uvedených dospel najvyšší súd k záveru o neopodstatnenosti argumentácie žalovaného, podľa ktorého došlo v danom prípade k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p.

25. Dovolaciemu súdu sa žiada nad rámec uvedeného poukázať na nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, keď o odvolaní žalovaného rozhodol rozsudkom podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného nezohľadnil ustanovenia Civilného sporového poriadku upravujúce prípustnosť odvolania proti rozsudku pre zmeškanie, konkrétne § 356 písm. b/ v spojení s § 355 ods. 1 C. s. p. V zmysle uvedených ustanovení je odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie prípustné len z dôvodu, že na vydanie tohto rozsudku neboli splnené zákonné podmienky. Identifikácia existencie uvedeného dôvodu odvolacím súdom je tak jediným kritériom pre záver o (objektívnej) prípustnosti odvolania proti rozsudku pre zmeškanie. Z uvedeného tak možno dospieť k tomu, že v prípade odvolania proti rozsudku pre zmeškanie môže dôjsť k trom procesným situáciám, od ktorých sa potom odvíja aj povaha rozhodnutia odvolacieho súdu: 1/ odvolací súd zistí, že k vydaniu rozsudku pre zmeškanie neboli splnené zákonné podmienky - rozsudok súdu prvej inštancie uznesením zruší a vec vráti na ďalšie konanie, 2/ odvolací súd dospeje k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie - odvolanie uznesením odmietne ako neprípustné podľa § 386 písm. c/ C. s. p. pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, 3/

odvolateľ v odvolaní napáda rozsudok pre zmeškanie z iných dôvodov ako uvádza § 356 písm. b/ C. s. p. - odvolací súd uznesením odmietne odvolanie ako neprípustné podľa § 386 písm. c/ C. s. p.

26. Pokiaľ teda v prejednávanej veci odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil rozsudkom, nepostupoval procesne správne, pretože ak dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, mal odvolanie žalovaného odmietnuť podľa § 386 písm. c/ C. s. p. Uvedený nesprávny procesný postup ale (ako je uvedené vyššie) nemal vplyv na vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia.

27. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.